

Marcinkowice

Marcinowice istniały już w wieku XIV. W źródłach historycznych występuje jako Marcinkowo. Pierwszymi właścicielami wsi byli Wedlowie-Tuczyńscy. Następnie już w XVIII w. Mycielscy, Ponińscy i Skoroszewscy. W latach 1627-1628 wzniesiony został murowany kościół gotycki, który jest wpisany do rejestru zabytków i stanowi godną uwagi atrakcję turystyczną. W roku 1640 pożar zniszczył wieś lecz determinacją i wolą mieszkańców szybko została odbudowana.

Marcinkowice położone są w gminie Tuczno w powiecie Wałcz (zachodniopomorskie). Administracyjny obszar Marcinkowic to 1.685,77 ha. Położone są 8 km na północ od Tuczna przy drodze wojewódzkiej 177. Ze względu na położenie w pasie pojezierza wałęckiego miejscowość ta jest atrakcyjna i ciekawa pod względem turystycznym. W bliskiej okolicy położone jest jezioro Bytyń, które jest największym i najgłębszym w całym okręgu (1.862,55ha) Wieś ma charakter typowo rolniczy. Mieszkańcy uprawiają ziemię na blisko 372 ha. Niestety, ilość gleb żyznych jest niewielka. Marcinkowice są sołectwem, do którego należy także wieś Bytyń.

Marcinkowice znajdują się w klimacie przejściowym, między klimatem morskim, a klimatem kontynentalnym. Na tym obszarze opady atmosferyczne przez cały rok przeważają nad parowaniem. Charakterystyczną cechą omawianego klimatu jest niewielka roczna suma opadów. Maksimum opadów jest w lecie oraz przewaga opadów jesiennych nad zimowymi, co jest mało korzystne dla rolnictwa ze względu na niedobory wilgotności w okresie wiosennym dla intensywności rozwijających się roślin uprawnych. Na omawianym terenie występują okresy bezwietrzne oraz wiatry zachodnie i południowo-zachodnie w okresie letnim. W okresie wiosennym wzrasta udział wiatrów północno-wschodnich i nasila się ich zmienność kierunkowa. Przymrozki wiosenne występują w okresie: 31.03-29.05, a jesienne: 13.10-6.11. Liczba dni z pokrywą śniegu: 40-50 w roku.